

(המשך מעמוד 13)

הראש קדימה. אסור להחזיר את אומרים הי ערביים החיפזון - מהחשון. כבד פרשתי פטם. ידעתי מראש שזאת שגיאה. מה יצא מזה? היו דרושים 100 אלף חיילים מצריים בסיני כדי לתקן את השנייה את החיא.

מה יקרה אם אפרוש גם הפעם? פופולארי רינתו הרחוב איתו? אולי. אבל עד איפה?

הנה, בסדר הזה של שמעון. שאלו מי ה מתאים ביותר לראשות הממשלה. גולדה קיבלה אחוז יותר מני. אין ספק, היא פופולארית מאוד. אמא יהודיה. סבתא ניבורה. גבר וכל זה. רק אפרוש - וספיר יחזור את רבין? וחינוך. אומרים שיש כבר שיר בלישכה של ספיר: גולדה מחכה לרבין...

יצחק רפאל צדק. מה תיחן הפרישה? אז אעבר כמה מנדטים. בשביל מה? בשביל להילחם על הקמת קואליציה אחרי הבחירות, ולהיאבק על תיק הביטחון? לא. אין מה למה. ה-31.1% עוד לא מוכנים בכיס. ואפילו אם זה בסווח - גם אז אין מה למה. צריך לחכות. לשקול. לר- אות...

סיכוי

במישחק פוקר

ינתיים, אפשר לעשות חשבון. אם להסתמך על תוצאות הסקר של שמעון פרס, למי תקבל רשימה עצמאית של דיין 37 מנדטים, מי יהיו השותפים שיאפשרו לו להרכיב קואליציה בעלת רוב מוחלט ב- כנסת תהבאה?

מועמד טבעי ראשון לקואליציה כזו הוא גחיל. הסקר של פרס העניק לגוש הרוח- לישראלים 25 מנדטים - בתנאי שדין לא יפרוש. על מי אותו סקר, יזכה המרכז ה- חופשי בשני מנדטים. אבל אם יפרוש דיין - יצטמצם כוחו של המרכז החופשי למני דט אחד לכל היותר; ואילו גחיל יזכה ב-20 מנדטים בלבד. כלומר: סך הכל של מנדטים מן השותפים הימניים - 21. יחסו עדיין 13 מנדטים כדי לאגור רוב של 61 ח"כים. מניין יבואו המנדטים החסרים?

אפשרות אחת היא: המפלגה הרתת-לאר- מית. למפלגה זו 11 ח"כים בכנסת הנוכחית. התחנית הכללית - לא רק בסקר של פרס - מעניקה להם בין 11 ל-12 מקומות ב- כנסת הבאה. אבל בתנאי שלא תוקם רשי- מה עצמאית של דיין. במקרה זה, עלולה המפרל לאבד שניים או שלושה מנדטים. כלומר: לקופה המשותפת של דיין-גחיל יוכלו הרתיים-הלאומיים לתרום תשעה מנד- טים. אלא שחשבון זה אינו ודאי. אין כל ביטחון, שהמפרל אמנם תיעתר לשידוליהם של דיין ופרס.

אבל גם אם תצטרף המפרל לקואליציה של דיין - יחסו עדיין ארבעה מנדטים עד לרוב הרוש. ארבעה אלה יוכלים להיות ח"כי אגווי. אך שוב אין כאן ביטחון.

כלומר בסך-הכל: סיכוי כלשהו - מות- נה בהרבה גורמים. האם פרישה בתנאים אלה תהיה הימור ב- מישחק פוקר?

דין, על אף הרושם הכללי, אינו מהמר. הוא מהסס הרבה, שוקל את כל הנתונים, עורך מאזן קפדני - ושוב מהסס, לפני שהוא מכריע.

לפרס אין

מה להפסיד

יד מתי יחכה? על-פי הצהרתו שלו, בביתו של פרס: עד לעריכת רשימת המועמדים של המערך. וקביעת המצע ל- כנסת.

אבל הוא יודע, כי המצב לא יוקפא עד אז. יבואו התפתחויות, יונברו לחצים. כי בעוד שהוא עצמו אינו מעוניין בהכרעה מהירה - מעוניין בה פרס בכל מאודו.

לפרס אין מה להפסיד מפרישה. ברור לו, כי בתוך המערך צפוי לו חלק פוליטי אישי אבל מוחלט. אין לו השפעה במזכירות ה- מפלגה; פינתס ספיר אינו אורה אותו ואינו מוכן אפילו להציע לו גיוב שיפטיסו. פרס יודע שגולדה מאיר שונאת אותו, עוד מ- תקופת היותה שרת-התחן והוא מנכ"ל משרד הביטחון.

רק מחוק למעיי יש לו סיכוי להיות שוב בוס של מנגנון משלו, להבטיח לעצמו עמ- דה כלשהי בזכות המנדטים של רשימתו. כמו פרס - עוד כמה מראשי רפי-ל- שעבר סובלים מהתיסכול ומתפשים חופשי- פעולה ברשימה עצמאית. אלה ניסו בשבוע

יון: האם הוא מוכן להתייצב לבחירות יחד עם רשימה של רפי המחושתו משלחת גו ומרכזי בן-פורת שוחחה עם הוקן כמשך קרוב לשלוש שעות בצריפו בשדה בוקר. הוא הרעיף עליהם סיפורים על מסעו ברחבי העולם. רק ברנעים האחרונים של שיחתם נאות לדבר על מהליכים פוליטיים אפשריים. וזאת, רק כדי לומר להם שהוא לא ינציע בעניין, לפני שיקיים שיחה אישית גלוית- לב עם משה דיין.

מתי תקיים שיחה זו? בן-גוריון ודיין נפגשו באקראי לפני כשבוע. או קבוע, כי יפגשו לשיחה ארוכה. דיין התחמק מאז מ- לקבוע מועד. הוא אינו רוצה שידחקו בו.

מצבי-הרוח

של גולדה

יתכן, בכל זאת, כי כל תמרוניה-השי- הייה לא יועילו. העניין יתגלגל לקראת קרע בין צמרת רפי-ל- לבין צמרת המערך. אולי גם מפני שפינתס ספיר יגיע למסקנה שכדאי לדחוף את דיין ואנשיו החוצה - לפני הבחירות.

מה יקרה אז? דיין עלול להחליט - פור- שים.

אבל מסתמנת אפשרות אחרת - שתאפשר לו להאריך עוד יותר את שהיה-התימרון שלו. על אפשרות זו מדברים, בשלב זה, בחוגים מצומצמים בלבד בצמרת מעיי. ר- היא:

רוב אנשי רפי-ל- לשעבר - בראשותם של דויד בן-גוריון ושמעון פרס - יפרשו מן המערך, יציגו רשימה עצמאית לבחירות ל- הסתדרות. דיין יכריז כי אינו רואה בהליכה נפרדת להסתדרות נקודת-מיבחה, יחזור על הודעתו כי הוא דוחה את הכרעתו האישית לעריכת-בחירות לכנסת.

אחד החישובים מאחורי מהלך זה: הסקר של פרס קבע, כי בהליכה נפרדת בהסתדר- רות, עשויה רפי-ל- לזכות ב-35% מן ה- קולות, לעומת 31.1% מקולות הבוחרים ל- כנסת.

קיימים כמה ממקורביה של גולדה מאיר החווים אפשרות זו, והמוכנים להתנבא כי במצב זה יבטיח דיין לעצמו מעמד בכיר במלחמה על הירושה. בין תומכיו, במקרה כזה, נימנים שרי-האוצר זאב שרף ושר- העבודה יוסף אלמוגי. שניים אלה נימנים על חוג מקורביה של ראש הממשלה, והם הצהירו על עצמם כידיו הגאמנים של משה דיין. הם יעשו הכל כדי להשפיע על גולדה, שזו העניק לדין מה שהוא מכנה כ-אפשרות להתחרות שחה בשחה עם יגאל אלון.

קירח מכאן

וקירח מכאן?

יגם חשבון אחר - אשר גם הוא מחוק את נטייתו של דיין לדחות את ה- הכרעה. חשבון זה אומר: יתכן מאוד, ש- יהיה הרבה יותר קל לכבוש את השלטון על-ידי פרישה ממעיי למחרת הבחירות, במ- קום ערב הבחירות, או יוכל לסמוך על: **●** תשעת הנובחרים של רפי-ל- ברשימת המערך.

● חמישה עד תשעה נבחרים רפי-ל- ברשי- מתו הנפרדת של דויד בן-גוריון.

● בני-ברית בתוך מעיי, שיובטחו להם עצמות-כוח צמרת מעיי הנוכחית מר- כנה להעניק להם.

● גחיל המוגדל, שכוחו לא ידולדל על- ידי הופעה עצמאית של דיין. יידרו אריק שרון, שהיה בצמרת גחיל, יעזור להווי את העגלה לכיוונו.

● גוש דתי, שגם הוא לא יאבד בוחרים לרשימה עצמאית של דיין.

עם גיבוי של כוחות אלה, יוכל דיין - לפי חשבון זה - אם לא לזכות בראשות- הממשלה ממש, הרי לפחות לסחוט מן ה- מערך מעמד-כבודה במלחמת הירושה. סיכוי זה מדאיג, בין השאר, את פינתס ספיר. דיין יודע זאת - והרבר מושך אותו. על כן, גם כאשר יגיע הרגע דאחרון לפני ההתייצבות לבחירות לכנסת, כאשר יקבע המערך את רשימת המועמדים ואת מצעו - גם אז ידחה דיין את ההכרעה. הוא יחליט או להישאר במערך, ולנסות את כוחו למת- רת הבחירות, כאשר הכל ברור, ואין סיכון של סעות בחשבון שישאיר אותו קירח מכאן ומכאן.

אולם כנגד כל השיקולים ההגיוניים האלה, קיים החקקים של 1965, כאשר החליט דיין ברגע האחרון לפרוש ממפא"י ולהצטרף ל- רפי-ל- הוא יכול לעשות אותו דבר גם ה-

(המשך מעמוד 14)

עצם היוזמה היה בו כדי להשאיר טעם רע בפה. מה עוד, שלמרות הכחשותיהם של ה- צעירים, כאילו אינם משתייכים לשום מפל- גה, וזהה אחד מראשיהם כשמעון וייסברג, אחד הצעירים הפעילים במרכז-החופשי. כפי הנראה, היה זה הוא שניהל את המיבצע, ש- תוכנו בצורה צבאית.

לשרוף את-נו. לא היה זה נסיון ה- התנחלות היחיד השבוע. נסיון דומה, כי- איזור חברון, כקנה-מידה גדול יותר ובצו- רה לגמרי לא סרטיזאנית, עוכב ברגע האחד רון על-ידי ראש-הממשלה.

איזור בית-לחם-חברון הוא אחד השטחים השליחים ביותר, למה שתאום עלה הצורך לנשל משמחות מארבעה כפרים שם - מ- טעמי ביטחון? סיפר אחדמד עלי סעד בן ה-

לאחר מכן גברה דעת המתונים, והוחלט ל- שגר את המיברק לגולדה מאיר. כתבנו במיברק לראש-הממשלה שביצוע הצו לא ישרת את השלום, סיפר שייך גיעברי. הסברנו שזה יחסיס את כל האיזור. מאז יום שלישי האחרון מנוצלת הפרשה ללא הרף על-ידי כל תחנות השידור הער- ביות, הטוענות שפני ישראל לסיפוח, לא לשלום.

האמת היא, כמובן, ש-ישראל עצמה איננה יודעת אם פניה לסיפוח או לשלום. אולם כל מה שהעריבים באותם הכפרים יודעים, זה שאנשי גוש-עציון מסתובבים כל העת באדמותיהם,

להם מספרים שעליהם לע- זוב את בתיהם מטעמי ביטחון. ראש-הממשלה עצרה את ההכרעה ברגע

תמונת השבוע

הילד הקטן בפינה הצמרת השבוע אל תושבי רצועת עזה, תחת שילי- טון ישראל. כמה שעות לפני שתמונה זו צולמה, הוא חצה את תעלת סואץ יחד עם כ-80 מתושבי הרצועה, שנשארו במצרים אחרי מלחמת- ששת-הימים, ועתה הותר להם לשוב לבתיהם. הצר בית-הספר בחאף- יונים סודרה כתחנת-ימכם זמנית, והחוזרים ממצריים הושבו על פססלים עד אשר נערכה בדיקה בתעודותיהם ובמיטעניהם.

האחרון. מן הסתם הבינה, שכרגע שיהודים יקחו את אדמותיהם של ערבים, יפול הפור סופית, בעד סיסות, ונגד שלום.

מפלגות

מי מבזבז

את כספי הפועלים?

אנו רואים כלא-סביר לשלוח שיקים ב- דואר לפעילים, ללא בקשה מוקדמת וללא הסבר לצורך מה יוצא הכסף.

כן נראה לוועדה שסכום של 40 אלף ל"י, שהוצא על מנת לגייס חתימות לצורך הג- שת הרשימות, היה מוגזם ולא עמד בשום פרופורציה לחתימות שהוגשו מצד אחד, ול- צורך בחתימות מצד שני.

פעמים נודע שאין צורך בחתימות. אולם המשיכו בהשגתן, תוך השקעת סכומי כסף גדולים. הסכומים הגדולים שהוצאו להשגת החתימות, ביחס לתקציב הכללי, הפחיתו מן הכספים שהיו צריכים להגיע לסינים על- מנת שיתארגנו טוב יותר מבחינה אירגונית ביום הבחירות, או על-מנת לדאוג לכך ש- ישבו משקיפים שלנו ליד הקלפיות, בכדי למנוע מעשים בלתי-הוגנים מצד סיעות אחרות.

כן לא נראית לנו השיטה של תשלום ל- מחתים, עבור כל חתימה שהוא מגייס.

הפרט המפתיע. זהו ציטוט מתוך (המשך בעמסד 26)

90, תושב אחד הכפרים הללו - ואדי שחיס - לכתב העולם הזה:

"מייד אחרי כיבוש הגדה על-ידי כוחות- ישראל, החלו לבקר במקום הרבה יהודים, ולחפש חלקות שהיו שייכות להם כביכול. כשראינו ככה, התחלנו לחשוש לגורלנו. פנינו למימשל הצבאי וקיבלנו העתקים מ- שטרי-הקנייה שלנו.

אבל זה לא עזר. בשבוע שעבר קראו לנו אל המושל בבית-לחם, והוא אמר לנו שה- ממשלה רוצה את האדמות שלנו, ואנחנו צריכים לפנות את הבתים שלנו תוך 72 שעות.

"החלטנו מייד לפנות לראש עיריית חברון, שייך מוחמד עלי אלגיעברי. לקחנו אוטר- בוס שלם ונסענו אליו. למרות שהכספים שלנו לא שייכים לחברון, הוא היה היחיד שאליו יוכלנו לפנות.

"שיך גיעברי שמע אותנו ושלא מיברק לראש-הממשלה. אחר-כך נודע לנו שהיא הח- ליטה לעכב את הצו. אבל בינתיים כבר באו לכאן אתמול מהנגיסים והתחילו למדוד את הבתים שלנו. הם אמרו שמתכוננים לתת לנו פיצויים. אמרתי להם שיקחו חבית סולר וישפכו עלי ועל הבנות שלי, רק ככה יוצי- או אותי מהבית שלי."

או סיפוח - או שלום. ראש עיריית חברון גילה לכתב העולם הזה שמייד כש- הגיעה אליו המשלחת, כינס להתייעצות דחר- סה את כל ראשי הכפרים בסביבה. ההצעה הראשונה שהועלתה הייתה: לשלוח מברקי- מחאה לכל השגרירויות הזרות בישראל. רק